

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1035/2015
09.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела незаконит лов из члана 276. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адв. С.М., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 6760/13 од 24.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж3 14/15 од 25.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адв. С.М., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 6760/13 од 24.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж3 14/15 од 25.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6760/13 од 24.03.2015. године, усвојена је жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Зајечару и преиначена пресуда Основног суда у Зајечару К 476/13 од 24.09.2013. године, и окривљени С.С. оглашен је кривим због кривичног дела незаконит лов из члана 276. став 4. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

На основу одредбе члана 276. став 5. и члана 87. Кривичног законика према окривљеном изречена је и мера безбедности одузимање предмета ближе описаних у изреци пресуде.

Обавезан је окривљени С.С. да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем а да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 14/15 од 25.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.С., адвоката С.М. и пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 6760/13 од 24.03.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.С., адв. С.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати апелационом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адв. С.М., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног С.С., у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у вези члана 28. и члана 29. КЗ, јер је окривљени био у стварној или правној заблуди, и није знао нити је могао знати, нити је пак био дужан да зна да ли он има дозволу за лов или не, те да је суд погрешно оценио да се у радњама овог окривљеног стичу законска обележја кривичног дела за које је оглашен кривим.

Из наведеног произилази да се захтевом не опредељује у чему се повреда из члана 439. тачка 1) ЗКП састоји, већ се у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, а што не

представља разлоге због којих у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено је подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Како се, дакле, у поднетом захтеву само формално побијају правноснажне пресуде због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је повреде подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.С., адв. С.М., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.